

udarec; na roki jej je obe kosti, levi lehti pohabil. Ta poškodba je sama na sebi težka in pokazila je zdravje najmanj za 30 dnij in vzela poškodovanki za toliko časa zmožnost opravljati svoj poklic, kakor sta odločno izrekla sodna zdravniška zvedenca. Obtoženec taji, da je udaril Nežo M. in priznava le, da je dvakrat udaril po vozu, a zadel obakrat le desko. Drugače pa odločno potrjuje priča Janez U., da je udaril Tomaž R. po sredi konja in tistikrat tudi France P. po sredi voza — je li koga ta zadel, priča ne ve —, in je le bolj pognal, mahnila sta Tomaž R. in France P. istočasno po vozu, kjer sta sedela Neža M. in Pavle C., a le pri tej priliki bila je poškodovana Neža M. Tako se je tudi sodišče prepričalo, kajti le priči U. gre polna vera, ker je gledal mirno dogodek, a C. bil je v skrbi zase in za konja, Neža M. pa v strahu pred pretečo nevarnostjo, in prav umevno je, da nista videla vsega natanko. Isto kaže tudi, ker trdi M. protivno vsem ostalim pričam, da je storilec priletel od desne strani, a pohabljen je bila le leva roka, in naravno je, da je skušala proti udarcu z desne strani braniti se le z desno roko. Ker se je France P. s tem, da je proti Neži M. s kolom mahnil, lotil je in ker se ne da izkazati, ali jo je poškodoval Tomaž R. ali France P., postopati je proti obema le zaradi hudodelstva težke telesne poškodbe po § 157 kaz. zak. Tega hudodelstva je Tomaž R. krivim spoznan uže s pravokrepno razsodbo, Franceta P. pa je bilo na podlogi navedenih dokazov spoznati krivim sedaj prav tistega hudodelstva.

Pravna vprašanja.

Pod tem nadpisom prinašali bomo od sedaj naprej različna pravna vprašanja in odgovore na nje, seštevno pa takšna, ki se usiljujejo praktiku v njegovem delovanju. Smoter je dvojen: razpravljati na kratko pravna vprašanja, potem pa, podajati pravnikom temata za večje razprave v našem listu in pa za predavanja v shodih pravniškega društva našega.

Marsikateremu pravniku je rešiti v njegovem praktičnem delovanju vprašanje, na katero si ne ve koj pravega odgovora in o katerem bi rad zvedel mnenje drugih pravnikov; komur pride toraj kako tako vprašanje na vrsto, pošlje naj ga našemu listu, da ga priobčimo in

pozovemo s tem druge pravnike, naj izrečejo svoje mnenje o njem. Kedor pa želi pisati kaj več, podajemo mu z zastavljenimi vprašanji priliko, da si izbere ta ali oni téma za svoj sestavek.

Taka pravna vprašanja in odgovore na nje prinašajo tudi drugi, zlasti nemški strokovni listi.

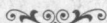
Odgovore prinašali bomo koj v prihodnji številki, ali če bi nam nedostajalo prostora, v jedni poznejšnjih številk.

Za danes priobčujemo ta-le vprašanja:

1.) Je li kurator „ad actum“ neznanega tabularnega upnika upravičen zaradi iztirjanja svojih stroškov prositi relicitacije zemljišča?

2.) Je li določbo odstavka tretjega § 17. zakona z dne 10. junija 1887. l., št. 74 drž. zak. tolmačiti tako, da postavlja sodišče v vseh slučajih ne glede na predlog stranke uradnim potem sekvestra, ali pa velja ta določba samo za one slučaje, ki so naštetí v navedenem paragrafu?

3.) Ako prosi več izvršiteljev zaporedoma izvršilne prodaje zemljišča, je li vse prošnje rešiti povoljno?

Književna poročila.

— *Zakoni in ukazi za vojvodino Kranjsko*. Ročna izdaja. V Ljubljani. Natisnila in založila Klein in Kovač. 1889.

Dosedaj sta kmalu drug za drugim izišla 1. in 2. zvezek te priročne zbirke, 1. v tretjem natisu, 2. v drugem natisu. Oba je uredil gospod Josip Pfeifer, deželni tajnik v Ljubljani, in sicer tako, da je po jedni strani slovensko, a po drugi nemško besedilo zakonov in ukazov. 1. zvezek (91 strani) obsega: Občinski zakon za Kranjsko — Izterjevanje po sili javnopravnih deželnih, okrajnih ali skladnih zalogov — Občinske takse — Davek od psov — Novela h kazenskemu zakonu. Tu piše v pripomenku velečenjeni g. urednik: „Občinski zakon za Kranjsko dne 16. februarja 1866, dež. zak. št. 2, se je dosle mnogokrat prenaredil. Ne glede na to, da ste dosedANJI ročni izdaji iz leta 1866. in 1876. popolnoma pošli, ugajala bode menda ta izdaja občinskega zakona temveč, ker je tako urejena, da se namestu onih določil, katera so izgubila veljavnost, uvrščena sedaj veljavna določila in ker ji je priložen natančni register k občinskemu redu in k občinskemu volitvenemu redu.“ -- 2. zvezek (189 strani) pa podaje državne in deželne zakone in druge predpise, ki zadevajo obrambo poljščine, varstvo poljedelstva (varstvo ptičev, varstvo proti gosenicam, hroščem in drugim mrčesom, zatiranje predenice), čuvalne organe za deželno kulturo, izvrševanje lova, lovske varuhe, povračilo po lovu in divjačini storjene škode, prepovedani čas za lov, premije za roparsko zverino in ces. patent glede oročja in streliva s poslodobnim predpisom vred. „Slovenski tekst,“